

Међу Србима на Косову актуелан је виц: „Нас и Руса 140.022.000”

Један од новијих вицева међу Албанцима на Косову гласи овако: Једног јутра у неком забаченом селу између Ћаковице и Призрена хоћу буди жена: „Замисли, коначно је стигла струја, имамо и грејање, а напољу камион односи смеће!” Хоћа одмах устаје и каже жени: „До ђавола, брзо ми донеси пушку, Србија се вратила”.

Но, међу Србима на Косову актуелан је виц друге врсте: „Нас и Руса 140.022.000”. Оних 22.000 вероватно су сви они који су затражили руско држављанство. Што би значило да су Срби са севера Косова за европске интеграције, ако прихвате да буду руска енклава на северу Косова. Нешто као област Калињинграда која није физички повезана са мајчицом Русијом, али јесте територија Русије. Пре Другог светског рата то подручје се звало Источна Пруска са главним градом Кенигсбергом и ту су живели Немци, односно Пруси, који су пред надирањем Црвене армије побегли у Немачку. И сада је област коју су Пруси некада настањивали Русија. Нема Пруса има Руса.

Како Србе на Западу одувек гледају и доживљавају као руске Пруске - знате оно добри су војници, ем су православци, ем одувек су волели Русе, па је Русија стала уз Србију у Првом светском рату, па су војници Црвене армије гинули у борбама за ослобођење Београда од нациста, па Руси нас никада нису бомбардовали, а неки други јесу и то више пута - теоретски је сасвим могуће да север Косова постане још једна руска енклава. Јер, и по Уставу СФРЈ из 1974. године народи Југославије имају право на самоодређење до отцепљења, али не и народности. Наиме, право на напуштање Југославије поменуто је само у преамбули Устава СФРЈ из 1974, па чак и тамо у једној општој формулацији која се не односи на републике већ на народе. Чак је и Бадинтерова комисија 1991. године дала мишљење да аутономне републике СФРЈ немају право на сопствену државу. Како су Срби на северу Косова народ, а не народност, онда они имају и по Бадинтеру право да се отцепе од Косова. Хоће ли се припојити Србији или Русији, наравно, њихов је избор. Свака птица своје јату лети. Српски, или руски Комонвелт?

Члан 1. оба међународна пакта о људским правима од 16. децембра 1966. године гласи: „Сви народи имају право на самоопредељење. Они слободно одлучују о свом политичком статусу и у слободи обликују свој економски, социјални и културни развој”. Ко је онда на Косову народ који треба да одлучује о себи? Да ли су то сви становници јужне српске покрајине? Или само албански становници Косова? Шта се дешава ако становништво неке области после неког времена жели да промени своју државну припадност? Да ли се тада повлаче и нове државне границе?

Косово је и даље несигурно подручје за Србе, Косово је трагичан моменат савремене историје, повратак српских избеглица није чак ни симболичан јер већина Албанаца није спремна да га прихвати. Косово је класичан пример неуспешног експеримента међународне контроле једне области. Но, и поред свега тога, службени Вашингтон и даље инсистира на „територијалној целовитости државе Косово”. Заправо, Америка има дугу и суморну традицију да све улаже у своју тренутну опсесију, јер Косово је очито балканска опсесија Америке, не замарајући се размишљањима шта се све може десити касније. Историјски примери ове тенденције су оживљавање и подржавање сицилијанске мафије како би се борила против Мусолинија, снабдевање и помагање муџахедина у Авганистану против Совјета, подржавање екстремних десничарских група у Никарагви и Хондурасу. Током рата 1999. разне групе ОВК прихватиле су са захвалношћу све што су им ЦИА и САС дали, а сада се боре не само за своју етничку скупину, већ и за своје банкарске рачуне.

Срби на Косову као да су изгубили поверење у све оне који би требало да им гарантују заштиту, 11 година од Кумановског споразума насиље против њих не престаје. Последица свега тога и јесте захтев око 22.000 Срба са Косова да добију руско држављанство. Дакле, ако север Косова не постане руска енклава на Балкану, друга је могућност да се сви Срби из тог подручја иселе у Русију. Када смо већ 2002. године тајно у Русију извезли више од 50 кг обогаченог уранијума из Винче, а целу ту ноћну операцију надгледали су Американци, тако можемо и сада да организујемо ваздушни мост до Русије за све Србе који то желе. Руси ће послати авионе, Американци ће платити гориво и дневнице, Турци ће изградити куће за Србе у Русији, а то ће Турцима платити Немци јер имају паре. И сви ће бити задовољни.

Осим Кинеза. Наиме, неки Руси предлажу да се Срби са севера Косова населе источно од Урала, дакле у Сибир. А то је подручје где су некада владали кинески цареви. Ако се Срби доселе у Сибир, ето руских Пруса у том подручју. А Срби са севера Косова биће вероватно поносни, ето њих између Руса и Кинеза. Шта то значи за државу Србију од 7,1 милион становника друга је прича. Ауторитет државе, етика власти, криза државе као гаранта будућности косовских Срба, такође, посебна је прича.

Једно је сигурно, будућност косовских Срба не даје више смисао њиховој садашњости...

(Политика)